

Xalq diplomatiyasının sası m d ni laq l rdir

liyev, Hacı Rafiq.

Bu yaxınlarda İran İslam Respublikasının Azərbaycan Respublikasında səfirliyinin mədəniyyət mərkəzinin dəvəti və təşkilatçılığı ilə bu qonşu, qonşu olduğu qədər də dost və qardaş görmək istədiyini ölkəyə olduğu qədər bir məqsədlə səfər etdim: Ərdəbildə yaşayan Azərbaycan və fars dilli şair, alim, pedaqoq, təqvalı bir mömin, istənilən qədər səmimi bir insan, alovlu vətənpərvər, o taylı-bu taylı xalqımızın şadlığına sevinən, kədərinə yanan, Əsgər Şahi qardaşımızın yubileyi keçirilirdi. Nümayəndə heyətinin üzvləri arasında Bakıda fəaliyyət göstərən «Məcməüş-şüəra» poeziya məclisinin sədri, şair, tarix elmləri doktoru professor Şahin Fazıl da var idi. Bu da təsadüfi deyildi. Əsgər Şahi həm «Vahid», həm də «Məcməüş-şüəra» poeziya məclisinin fəal üzvüdür və Bakıya hər gəlişində hər iki məclisin toplantılarında iştirak edir, yeni şeirlərini oxuyur, klassik şeirin incəliklərindən söhbət açır, məclis üzvlərinə dəyərli məsləhətlər verir.

Ona görə də İran dövlətinin ən yüksək dairələrini təmsil edən rütbə və vəzifə sahiblərinin iştirak etdiyi bu hökumət tədbirinə bizim də qatılmağımızdan həm qürur duyduq, həm də xeyli məmnun olduq. Məmnun olduq ona görə ki, son vaxtlar, gizlətməyin adı yoxdur, ölkələrimiz arasında baş verən soyuqluq, qarşılıqlı ittihamlar şəraitində təkcə rəsmi dairələrin, diplomatların yox, ziyalıların da mövqeyini öyrənmək, qiymətləndirmək, eləcə də öz mövqeyimizi ortaya qoymaq fursəti əldə etdik.

Əsgər Şahinin yubileyinə təkcə Tehrandan deyil, İranın bir çox vilayətlərindən, Təbrizdən, Urmiyadan, Zəncandan xeyli qələm sahibləri - şairlər, yazıçılar, jurnalistlər, mədəniyyət xadimləri gəlmişdi. Onların bir çoxu ilə mən əvvəllər də tanış idim və istər Bakıda, istərsə də İranın bir sıra şəhərlərində müxtəlif səbəblərlə keçirilən məclislərdə xeyli görüşlərimiz olmuşdu.

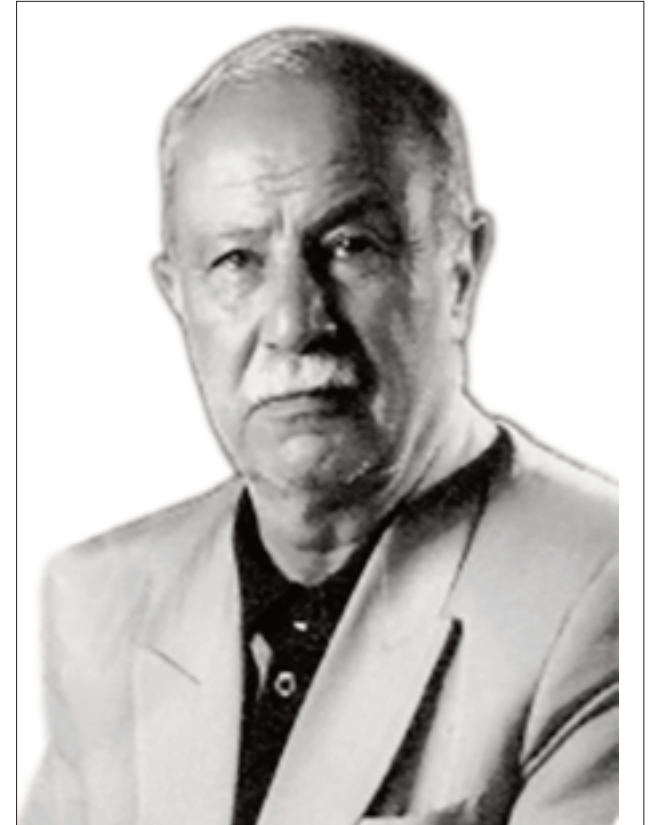
Ərdəbilin möhtəşəm «Fədək» mədəniyyət sarayında təntənəli yubiley mərasimindən sonra tədbirə gələn qonaqlar şəhərin səfəli bir guşəsində - Şorabil gölünün sahilində yerləşən eyni adlı hoteldə bir araya toplaşdılar və məclis yenidən qızışdı. Şeirlər oxundu, köhnə tanışlar və dostlar əhval-püsrənləşdilər, hamımızı düşündürən mövzular ətrafında fikir mübadiləsi aparıldı. Təbii ki, Azərbaycan - İran münasibətlərinə də toxunuldu.

Çox ciddi söhbətlərimiz, qızgın mübahisələrimiz oldu. Bir çoxlarının vəziyyəti düzgün qiymətləndirən, soyuqluğu aradan qaldırmağın yollarını həm də mədəni əlaqələri davam və inkişaf etdirməkdə görən fikirlərlə yanaşı, bəzilərindən əsassız ittihamlar irəli sürən, böhtan və iftira yağdıran fikirlərlə də qarşılaşdıq. Belələrinə mənim cavabım qısa və aydın oldu:

- Biz burada qonağıq, mənim əzizlərim və qonaq abır-həyamıza qısılib sizin, tarixi təhrif edən bəzi uydurma fikirlərinizə heç də həmişə cavab verməyi məqsəda uyğun saymırıq. Amma, bu o demək deyildir ki, biz bu fikirlərlə razılaşırıq. Biz qonaq abır-həyamıza qısılırsınız, siz də ev sahibi abır-həyanızı gözləyin və əvvəlcədən bildiyiniz kimi, bizim etirazımıza səbəb ola biləcək, arzu etdiyimiz dostluğa, qardaşlığa xələl gətirə biləcək, ən başlıcası isə, həqiqət olmayan fikirlər irəli sürməyin.

İnsafən, deməliyəm ki, fikrimi əsaslandırmaq üçün gətirdiyim dəlillərlə və elə iranlıların da əksəriyyətinin dostluğu, qardaşlığı inkişaf etdirmək zərurətindən ibarət mövqeyi ilə razılaşdılar və məclis yenə də əvvəlki axarı ilə davam etdi.

Mən münasibətlərimizin inkişafı yollarına azacıq da olsa şübhə yeri qalmaması üçün Əsgər Şahinin yubileyi münasibətilə təqdim etdiyim esseni bir daha oxudum və onun mətnini sizin də, əziz oxucular, nəzərinizə çatdırıram.

Şahi yəni Şüəra məclisinə, qədim evdə